

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Ak! hvor forandret!

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 215. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich04-shoot-idm140011518674048/facsimile.pdf> (tilgået 25. juni 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Ak! hvor forandret!

(Original Fortælling.)

Da jeg er et nyttigt Drog, som blot taales, fordi jeg inter Ondt gjør (at sige directe; thi indirecte, ville fornuftige Folk dog paastaae, skal min poetiske Skvalder forvolde baade et og andet Skadeligt), og jeg formødelst mit flygtige Væsen aldrig har kunnet opnaae nogen ret fast Stilling (eengang gjorde jeg mig dog Haab om at blive Branddirectør, en anden Gang aspirerede jeg til et Klokkerembede, tredje Gang tænkte jeg at vorde Graver og Bedemand; men stedse forgjæves); da jeg altsaa nu heller intet vist Bestemt har at bestille, levnes mig god Tid til at see mig om i Verden, og denne benytter jeg saagodt jeg kan.

Besøget.

Aldrig saasomt var jeg kommen tilbage fra min Kjøbenhavnsrejse i Foraaret (see Nordlysets Junihefte 1828!), hvor jeg havde fornyet mit Ungdomsvenskab med den lykkelige Justitsraad S....., før jeg besluttede at opsøge en anden gammel Ven, der levede i stille Forborgen højt oppe i Jylland. Jeg havde været Vidne til huuslig Lyksalighed i Hovedstaden; jeg ilede nu at opsøge den i en landlig Afkrog. Jeg havde ikke set den nu velærværdige Pastor *Ruricolus* i nogle og tive Aar; men han, Justitsraad S..... og jeg havde fordum udgjort et skjønt Kløverblad. Alle tre vare vi fidele Brødre, lystige Fætttere, der nød vort Ungdomsliv paa enhver anstændig og tilladelig Maaade; men *Ruricolus* var den fineste af os, saavel i Paaklædning som i Væsen. Jeg kan just ikke sige, at han var nogen egentlig Modejunker (langt mindre Spradebasse); men han var dog seldse klædt paa nyeste Façon, og som min salig Moder sagde om ham: han seer altid ud som et pille. Æg. Han var virkelig en uopnaelig Mester i at binde sit Halsklæde og Knæbaandene paa sine sorte Silkebuxer, og dog herskede den fuldkomneste Symmetrie i alle hans Klædningsstykker. Naar vi en Sommersøndag spadserede ud i Frederiksberg Hauge, drog han de